

[Maisted.]

aner, hvilke krav erhvervslivet vil blive udsat for, og når alle regeringens optimistiske forudsætninger for vort økonomiske virke synker i grus, så stiger vort underskud på handelsbalancen over for udlandet, og finansministeren skal nok øge vor gæld til udlandet hurtigere, end de ansvarlige har forudset.

Det er derfor naturligt at spørge de såkaldt ansvarlige: hvad nu? Vil I føre en anden økonomisk politik ud fra nogle andre forudsætninger end dem, I indtil nu har lagt frem for befolkningen? Dag for dag bliver operationsmulighederne mindre og mindre. Skal finanspolitikken strammes ved, at regeringen gennemfører flere afgifter, eller ved at forhøje indkomstskatten? Her bør jeg nok gøre opmærksom på, at finanspolitikken også kan strammes ved at gennemføre offentlige besparelser, men det er jo fremskridtstanker, der kan lades ude af betragtning.

Regeringen er ude af stand til at gennemføre importbegrænsende foranstaltninger af hensyn til EF, men det er måske regeringens tanke at ophøje en indkomspolitik til lov, hvor lønningerne fastfryses, og hvor indtjeningen for erhvervslivet falder, samtidig med at priserne stiger.

De ansvarlige partier er unægtelig kørt fast, fordi den eneste løsning, der er tilbage, er at gennemføre fremskridtspartiets politik, men de ansvarlige vil åbenbart hellere undergrave det danske samfund, end de vil gennemføre den nødvendige økonomiske politik.

Grethe Philip (RV):

Til denne første behandling af finanslovforslaget foreligger der, som det tidligere er nævnt, et meget fyldigt materiale. Ved siden af lovforslaget og fremsættelsestalen har vi desuden fået en budgetredegørelse, der viser den mere langsigtede udvikling, og en økonomisk oversigt over de kortsigtede økonomiske bevægelser i ind- og udland. Dertil kommer så det økonomiske råds redegørelse fra formandskabet.

Jeg vil gerne takke ministrene og embedsmændene for de mange værdifulde oplysninger, men samtidig beklager jeg, at den økonomiske oversigt først er kommet frem i tirsdags, altså 2 dage før denne debat.

Oversigten er tungt stof – det kan ikke undgås – men hvordan forestiller man sig egentlig at ordførerne skal nå ikke alene at læse over-

sigten, men også at kapere den og lade den påvirke den tale, som vi hver for sig også skal nå at få forelagt i vores grupper? Jeg opfordrer hermed stærkt økonomiministeren til i kommende år at fremskynde fremlæggelsen af den økonomiske oversigt, så vi bedre kan drage nytte af den her ved finanslovdebatten.

Jeg skal ikke foretage en historisk gennemgang af de økonomiske forskydninger i Danmark og i udlandet, men konstatere, at man endnu en gang har fået bevis for, man må vel sige et smerteligt bevis for, hvor afhængige vi er af udlandet. Kun naive sjæle kan tro, at vi i Danmark ved egne handlinger isoleret kan trække os helt op af en lavkonjunktur, der er international. Vi er og bliver uløseligt forbundet med de lande, vi har samhandel med, ja, med hele omverdenen. Men vi kan og skal gøre noget, der beskæftigelsesmæssigt trækker i den rigtige retning, og vi skal i alle tilfælde sørge for at indrette os så forstandigt, at vi kan komme med i og få fuldt udbytte af et internationalt opsving.

Skal man kort opridse de øjeblikkelige vanskeligheder, så må det blive, at opsvinget kom senere og svagere, end vi troede for blot et år siden, at udlandet, særlig Tyskland, stadig er besat af den gamle inflationsfrygt og lægger hovedvægten på at modarbejde inflationen, selv om det sker på bekostning af beskæftigelsen, at valutauroen satte sine spor i Danmark og førte til en rekordhøj diskonto, og endelig at olielandene fører en prispolitik, der forringer bytteforholdet for vor import og eksport, altså med andre ord gør os fattigere.

Dette er udgangspunktet. Hvad er så udsigterne for de næste år? De er dystre. Lad os ikke narre hinanden med fejlagtigt bragt optimisme. Udsigterne er og bliver dystre. I vismændenes redegørelse »Dansk Økonomi November 1976«, kapitel 1, siges det ligeud, at man under optimistiske forudsætninger, bemærk ordet »optimistiske«, kan påregne en forbedring fra 130.000 ledige i 1976 til 90.000 ledige i 1980 og en forbedring fra et betalingsbalanceunderskud på over 10 mia kr. til et underskud på et par milliarder kroner. Det vil altså sige, at vi endnu i 1980 er inde i overordentlig store vanskeligheder både beskæftigelsesmæssigt og valutamæssigt.

For at denne såkaldt optimistiske spådom skal gå i opfyldelse, er det dog en absolut forudsætning, siges det, at bl. a. augustforligets indkomstpoltiske del realiseres og fortsættes i